

Решение на Съда (пети състав) от 21 февруари 2013 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Město Žamberk/Finanční ředitelství v Hradci Králové, преобразувана в Odvolací finanční ředitelství

(Дело C-18/12) ⁽¹⁾

(Данъчни въпроси — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Член 132, параграф 1, буква м) — Освобождаване — Доставка на услуги, тясно свързани със спорта или физическото възпитание — Неорганизирано и нередовно упражняване на спортни дейности — Общински аквапарк)

(2013/C 114/25)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: Město Žamberk

Отговорник: Finanční ředitelství v Hradci Králové, преобразувана в Odvolací finanční ředitelství

Предмет

Преюдициално запитване — Nejvyšší správní soud — Тълкуване на член 132, параграф 1, буква м) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр.1, Специално издание на български език 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Случаи на освобождаване — Доставки на услуги, тясно свързани със спорта или физическото възпитание — Възможно и нередовно упражняване на спортни и развлекателни дейности в плувен комплекс (аквапарк), стопанисван от градската управа и разполагащ със съоръжения за тези дейност.

Диспозитив

1. Член 132, параграф 1, буква м) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че неорганизираните, нередовни спортни дейности, чието цел не е участие в спортни състезания, могат да се определят като спорт по смисъла на тази разпоредба.
2. Член 132, параграф 1, буква м) от Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че достъпът до аквапарк, в който на посетителите се предлагат не само съоръжения, даващи възможност за практикуване на спортни дейности, но също и други видове дейности за развлечение и отдих, може да бъде доставка на услуги, тясно свързани със спорта. В светлината на насоките за тълкуване, дадени от Съда в настоящото решение, и с оглед на конкретните обстоя-

телства по делото в главното производство запитващата юрисдикция трябва да реши дали това е така в настоящия случай.

⁽¹⁾ ОВ C 98, 31.03.2012 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 февруари 2013 г. (преюдициално запитване от Ankenævnet for Uddannelsesstøtten — Дания) — LN/Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

(Дело C-46/12) ⁽¹⁾

(Гражданство на Съюза — Свободно движение на работници — Принцип на равно третиране — Член 45, параграф 2 ДФЕС — Регламент (ЕИО) № 1612/68 — Член 7, параграф 2 — Директива 2004/38/ЕО — Член 24, параграфи 1 и 2 — Дерогирание на принципа на равно третиране във връзка с полощите за издръжка за обучение под формата на безвъзмездна помощ или студентски заети — Гражданин на Съюза, студент в приемаща държава членка — Заетост като работник преди и след започването на обучението — Основна цел на лицето при идването му на територията на приемащата държава членка — Въздействие върху квалификацията му като работник и върху правото му на стипендия за обучение)

(2013/C 114/26)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Ankenævnet for Uddannelsesstøtten

Страни в главното производство

Жалбоподател: LN

Отговорник: Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

Предмет

Преюдициално запитване — Ankenævnet for Uddannelsesstøtten — Тълкуване на член 7, параграф 1, буква в) във връзка с член 24, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56) — Равно третиране на гражданите на Съюза — Законодателство на държава членка, което предвижда възможност за гражданите на Съюза да получават помощ за обучение като работници с възнаграждение или самонаети лица в тази държава членка — Отхвърляне на искане за помощ за

обучение, подадено от гражданин на Съюза, който получава възнаграждение в приемащата държава членка, като влизането му в тази държава е било с основна цел да премине там курс на обучение

Диспозитив

Член 7, параграф 1, буква в) и член 24, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО трябва да се тълкуват в смисъл, че на гражданин на Съюза, който се обучава в приемаща държава членка и същевременно извършва в нея съществуваща и ефективна дейност срещу заплащане, която е от естество да му предостави качеството „работник“ по смисъла на член 45 ДФЕС, не може да бъде отказана помощ за издръжка за обучение, предоставяна на гражданите на тази държава членка. Запитващата юрисдикция следва да извърши необходимите фактически проверки, за да прецени дали осъществяваната от жалбоподателя в главното производство дейност срещу възнаграждение е достатъчна да му предостави това качество. обстоятелството, че заинтересованото лице е влязло на територията на приемащата държава членка с основно намерение да продължи там обучението си, не е от значение за определянето доколко той притежава качеството „работник“ по смисъла на член 45 ДФЕС и следователно дали има право на тази помощ при същите условия, които са валидни за гражданите на приемащата държава членка в съответствие с член 7, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 година относно свободното движение на работници в Общността.

(¹) ОВ С 109, 14.4.2012 г.

Решение на Съда (десети състав) от 7 февруари 2013 г. (преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky — Словакия) — Protimonopolný úrad Slovenskej republiky/Slovenská sporiteľňa, a.s.

(Цело C-68/12) (¹)

(Понятие за картел — Споразумение, сключено между няколко банки — Конкурендно предприятие, което осъществява дейността си на съответния пазар по начин, за който се твърди, че е незаконосъобразен — Действие — Липса)

(2013/C 114/27)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Ответник: Slovenská sporiteľňa, a.s.

Предмет

Преюдициално запитване — Najvyšší súd Slovenskej republiky — Тълкуване на член 101, параграфи 1 и 3 от Договора за ФЕС — Понятие за картел — Споразумение, сключено между няколко банки и насочено към прекратяването и неподновяването на договорите за текущи банкови сметки с конкурентно предприятие, установено на територията на друга държава членка — Влияние на непосоченото към момента на сключване на споразумението обстоятелство, че конкурентното предприятие осъществява незаконосъобразна дейност на съответния пазар върху квалификацията като незаконен картел

Диспозитив

1. Член 101 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелството, че предприятие, засегнато от картелно споразумение, което има за цел да ограничи конкуренцията, към момента на сключването на картелното споразумение е осъществявало дейността си на разглеждания пазар по начин, за който се твърди, че е незаконосъобразен, е без значение за определянето на това дали посоченото картелно споразумение нарушава тази разпоредба.
2. Член 101, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че за да се констатира наличието на ограничаващо конкуренцията споразумение, не е необходимо да се докаже наличието на лични действия на законния представител на дадено предприятие или на личното одобрение от този представител, под формата на упълномощаване, на действията на неговия служител, който е участвал в антиконкурентна среща.
3. Член 101, параграф 3 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че може да се прилага към забранено от член 101, параграф 1 ДФЕС споразумение само когато предприятието, което се позовава на тази разпоредба, е доказало, че са изпълнени четирите кулупативни условия, предвидени в този член.

(¹) ОВ С 165, 09.06.2012 г.